

- 3) Vai Trešā elektroenerģijas direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar ko izveido īpašu pasākumu, proti, obligātu maksājumu, kas jāveic regulētajiem subjektiem, tostarp personām, kas ir saņēmušas Biroja izdotu elektroenerģijas piegādes atļauju, un kas ir noteikts atkarībā no to saimnieciskās darbības rezultāta, ieskaitot rezultātus no ārzemēs veiktas darbības, neatbilst pārskatāmības, nediskriminēšanas un vienlīdzīgas piekļuves patērētājiem prasībām minētās direktīvas 3. panta izpratnē, jo – ja runa ir par regulētu subjektu –, tas skar arī ienākumus, kas gūti (par elektroenerģijas piegādi vai par ko citu) ārzemēs, kamēr – ja runa ir par personu, kas ir saņēmusi elektroenerģijas piegādes atļauju, pamatojoties uz savā izcelsmes valstī izdotu elektroenerģijas piegādes atļauju “pasi”, – tas skar tikai Slovērijas Republikā gūtos ienākumus?

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 8. jūnijā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-384/18)

(2018/C 285/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Tserpa-Lacombe un L. Malferrari)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasījumi

- konstatēt, ka Belģijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2006/123⁽¹⁾ 25. pantā un LESD 49. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Belģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Aizliedzot (i) darbu grāmatveža amatā apvienot ar darbu māklera, apdrošināšanas aģenta, nekustamā īpašuma aģenta amatā vai ar strādāšanu banku vai finanšu pakalpojumu jomā un (ii) ļaujot *Chambres de l'Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréés* [Sertificētu grāmatvežu un nodokļu konsultantu institūta (IPCF) kolēģijām] aizliegt darbu grāmatveža amatā apvienot ar jebkuras ar lauksaimniecību saistītas amatnieciskas darbības un komercdarbības veikšanu, Belģijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2006/123/EK 25. pantā un LESD 49. pantā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 29. jūnijā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-434/18)

(2018/C 285/49)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Patakia un G. Gattinara)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasījumi

- konstatēt, ka, neinformējot Komisiju par valsts programmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumu, kas tai ir paredzēts Padomes Direktīvas 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai⁽¹⁾, 15. panta 4. punktā, kas aplūkots kopā ar tās 13. panta 1. punktu;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Direktīvas 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai, 15. panta 4. punktā, kas aplūkots kopā ar tās 13. panta 1. punktu, ir noteikts, ka dalībvalstis pirmo reizi "iespējami drīz", bet ne vēlāk kā 2015. gada 23. augustā informē Komisiju par valsts programmas saturu, kurā ir iekļauti visi 12. pantā minētie elementi.

Komisija uzskata, ka no elementiem, ko Itālijas Republikas ir iesniegusi pirmstiesas procedūras laikā, izriet, ka minētā informēšana nekad nav notikusi, jo Itālijas iestādes Komisiju vēl nav informējušas par valsts programmas, kas pieņemta lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai, galīgo tekstu.

⁽¹⁾ OV L 199, 48. lpp.